

SUOMEN SÄÄDÖSKOKOELMA

Julkaistu Helsingissä 1 päivänä elokuuta 2011

920/2011

Kuluttajaturvallisuuslaki

Annettu Naantalissa 22 päivänä heinäkuuta 2011

Eduskunnan päätöksen mukaisesti säädetään:

1 luku

Yleiset säännökset

1 §

Lain tarkoitus

Tämän lain tarkoituksena on:

- 1) varmistaa kulutustavaroiden ja kuluttajapalvelujen turvallisuus;
- 2) ennaltaehkäistä kulutustavaroista ja kuluttajapalveluista aiheutuvia terveys- ja omaisuusvaaroja;
- 3) 2 kohdassa tarkoitetun vaaran ilmetessä varmistaa, että vaara saadaan riittävän tehokkaalla tavalla poistettua;
- 4) turvata korkealaatuinen kuluttajaturvallisuusvalvonta;
- 5) osaltaan parantaa toiminnanharjoittajien toimintaedellytyksiä.

2 §

Soveltamisala

Tätä lakia sovelletaan:

1) kulutustavaroihin, joita valmistetaan, pidetään kaupan, myydään tai muutoin luovutetaan taikka tuodaan maahan, viedään maasta, kuljetetaan Suomen kautta tai välitetään;

2) kuluttajapalveluihin, joita tarjotaan, suoritetaan, pidetään kaupan, myydään tai muutoin luovutetaan;

3) CE-merkintään tai sen puuttumiseen, jollei muualla lainsäädännössä tästä tarkemmin säädetä.

3 §

Määritelmät

Tässä laissa tarkoitetaan:

1) *kulutustavaralla* sellaista tavaraa, joka on tarkoitettu käytettäväksi tai jota olennaisessa määrin käytetään yksityiseen kulutukseen;

2) *kuluttajapalvelulla* sellaista palvelua, joka on tarkoitettu käytettäväksi tai jota olennaisessa määrin käytetään yksityiseen kulutukseen;

3) *tavaran luovuttajalla* luonnollista henki-

HE 99/2010
TaVM 43/2010
EV 316/2010

Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 01/95/EY (32001L0095); EYVL N:o L 11, 15.1.2002, s. 4

löö taikka yksityistä tai julkista oikeushenkilöä, joka valmistaa, tuo maahan, vie maasta, kuljettaa Suomen kautta, pitää kaupan, tarjoaa, myy tai muutoin luovuttaa tai välittää kulutustavaroita;

4) *palvelun tarjoajalla* luonnollista henkilöä taikka yksityistä tai julkista oikeushenkilöä, joka suorittaa, pitää kaupan, tarjoaa, myy tai muutoin luovuttaa tai välittää kuluttajapalveluja;

5) *toiminnanharjoittajalla* tavaran luovuttajaa ja palvelun tarjoajaa;

6) *riskinarvioinnilla* vaarojen tunnistamista sekä riskien suuruuden määrittämistä ja niiden merkityksen arvioimista turvallisuudelle;

7) *valvontaviranomaisella* 13—16 sekä 18 §:ssä tarkoitettuja viranomaisia;

8) *CE-merkinnällä* merkintää, jolla valmistaja osoittaa, että tuote on merkinnän kiinnittämistä koskevassa EU:n yhdenmukaistamislainsäädännössä asetettujen sovellettavien vaatimusten mukainen siten kuin tuotteiden kaupan pitämiseen liittyvää akkreditoitua ja markkinavalvontaa koskevista vaatimuksista ja neuvoston asetuksen (ETY) N:o 339/93 kumoamisesta annetussa Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksessa (EY) N:o 765/2008 säädetään.

Tavaran luovuttajalla ja palvelun tarjoajalla ei kuitenkaan tarkoiteta luonnollista henkilöä, joka luovuttaa tavaran tai tarjoaa palvelua siltä osin kuin tavara luovutetaan tai palvelua tarjotaan muussa kuin elinkeinotoiminnassa.

Palvelun tarjoajalla ei tarkoiteta myöskään yhdistystä tai muuta yhteisöä siltä osin kuin se tarjoaa palveluja jäsenilleen muussa kuin elinkeinotoiminnassa.

4 §

Lain toissijaisuus ja täydentävyys

Lakia sovelletaan kulutustavaroihin ja kuluttajapalveluihin siltä osin kuin niiden aiheuttamien terveys- ja omaisuusvaarojen ehkäisemisestä ei muualla laissa ole säännöksiä, joissa edellytetään vähintään samaa turvallisuustasoa kuin tässä laissa ottaen huomioon kaikki kysymyksessä olevien kulutustavaroiden ja kuluttajapalvelujen turvallisuuteen liittyvät seikat.

2 luku

Toiminnanharjoittajan velvollisuudet

5 §

Huolellisuusvelvollisuus

Toiminnanharjoittajan on olosuhteiden vaatiman huolellisuuden ja ammattitaidon edellyttämällä tavalla varmistauduttava siitä, että kulutustavarasta tai kuluttajapalvelusta ei aiheudu vaaraa kenenkään terveydelle tai omaisuudelle. Toiminnanharjoittajalla on oltava riittävät ja oikeat tiedot kulutustavarasta ja kuluttajapalvelusta, ja hänen on arvioitava niihin liittyvät riskit.

6 §

Ilmoitusvelvollisuus

Palvelun tarjoajan on tehtävä ennen kuluttajapalvelun tarjoamisen aloittamista kirjallinen ilmoitus sen kunnan valvontaviranomaiselle, jonka alueella palvelua aiotaan tarjota, seuraavista palveluista:

1) huvipuisto, perhepuisto, eläintarha, kotieläinpuisto, tivoli ja sirkus;

2) kuntosali;

3) laskettelukeskus ja muu rinnekeskus;

4) leikkikenttä ja siihen rinnastettava sisäleikkipaikka;

5) rullalautailupaikka ja vastaavanlainen pyöräilypaikka;

6) seikkailu-, elämys- ja luontopalvelu sekä niihin rinnastettava muu ohjelmapalvelu, jollei siihen sisältyvää riskiä voida arvioida vähäiseksi;

7) kiipeilykeskus;

8) ratsastustalli ja muu ratsastuspalvelu;

9) kartingrata;

10) uimahalli, maauimala, kylpylä ja viihdekylpylä;

11) uimaranta ja talviuintipaikka;

12) tatuointi-, lävistys- ja muu kehonmuokkauspalvelu;

13) turvapuhelinpalvelu ja muu vastaava palvelu;

14) tapahtuma, joka sisältää merkittävän riskin, josta toteutuessaan voi aiheutua vaaraa

jonkun turvallisuudelle palveluun osallistuvien ihmisten suuren määrän tai muun erityisen syyn vuoksi.

Ilmoituksesta on käytävä ilmi:

- a) palvelun tarjoajan nimi, kotipaikka ja yhteystiedot;
- b) palvelun suorituspaikka;
- c) palvelun kuvaus;
- d) palveluun liittyvät merkittävimmät riskit ja toimenpiteet niihin varautumiseksi;
- e) tieto turvallisuusasiakirjan laatimisesta ja viimeisimmästä päivittämisestä.

Vastaava ilmoitus on tehtävä ennen kuin 1 momentissa tarkoitettua toimintaa olennaisesti muutetaan.

Palvelun tarjoajan vaihtumisesta on ilmoitettava kunnan valvontaviranomaiselle.

Kunnan valvontaviranomaisen on toimitettava ilmoituksen vastaanotettuaan palvelun tarjoajalle viipymättä vastaanottoilmoitus.

7 §

Turvallisuusasiakirja

Palvelun tarjoajan, jonka on tehtävä 6 §:ssä tarkoitettu ilmoitus valvontaviranomaiselle, on lisäksi laadittava turvallisuusasiakirja, joka sisältää suunnitelman vaarojen tunnistamiseksi ja riskien hallitsemiseksi sekä niistä tiedottamiseksi palvelun tarjoamisessa mukana oleville. Suunnitelmassa on otettava huomioon palvelun luonne ja toiminnan laajuus.

Jos samaa palvelua varten on muun lain nojalla laadittava pelastus-, valmius- tai muu vastaava suunnitelma, 1 momentissa tarkoitettua turvallisuusasiakirjaa ei tarvitse laatia, vaan turvallisuusasiakirjassa selvitettäviä tietoja vastaavat tiedot voidaan koota muun lain nojalla laadittavaan suunnitelmaan.

Palvelun tarjoaja, joka tarjoaa monenlaisia palveluja taikka samaa palvelua useassa paikassa, voi laatia palveluille yhteisen turvallisuusasiakirjan, jossa tarpeen mukaan esitetään palvelun turvallisuusasioihin liittyvät erityispiirteet.

Turvallisuusasiakirja on pidettävä ajan tasalla.

Palvelun tarjoajan on varmistauduttava siitä, että palvelun tarjoamisessa mukana ole-

vat tuntevat turvallisuusasiakirjan sisällön. Tarvittaessa palvelun tarjoajan on järjestettävä palvelun tarjoamisessa mukana oleville koulutusta.

Turvallisuusasiakirja on näytettävä ja toimitettava valvontaviranomaiselle tämän sitä pyytäessä.

Tarkempia säännöksiä turvallisuusasiakirjan sisällöstä voidaan antaa valtioneuvoston asetuksella.

8 §

Vaarallisesta kulutustavarasta tai kuluttajapalvelusta ilmoittaminen

Jos toiminnanharjoittaja saa tietoonsa tai hänen tulisi ammattitaitonsa perusteella hallussaan olevien tietojen perusteella pystyä päätelemään, että kulutustavarasta tai kuluttajapalvelusta aiheutuu vaaraa jonkun terveydelle tai omaisuudelle, hänen on ilmoitettava tästä välittömästi valvontaviranomaiselle. Toiminnanharjoittajan on samalla ilmoitettava, mihin toimenpiteisiin, kuten toiminnan keskeyttämiseen taikka vaarallisen tavaran jakelun keskeyttämiseen tai markkinoilta poistamiseen, hän on jo ryhtynyt vaaran takia.

Edellä 1 momentissa tarkoitettu ilmoitus on tehtävä Turvallisuus- ja kemikaalivirastolle silloin, kun kyseessä on vaarallinen kulutustavara tai kuluttajapalvelussa käytettävä tavara, ja kunnan valvontaviranomaiselle, kun kyseessä on vaarallinen kuluttajapalvelu.

Toiminnanharjoittajan on tehtävä yhteistyötä valvontaviranomaisen kanssa vaaran torjumiseksi tämän sitä pyytäessä.

Tarkempia säännöksiä siitä, missä muodossa 1 momentissa tarkoitettu ilmoitus on tehtävä sekä mitä tietoja ilmoitukseen on sisällytettävä, voidaan antaa valtioneuvoston asetuksella.

9 §

Tietojen antaminen kuluttajille

Toiminnanharjoittajan on selkeällä ja ymmärrettävällä tavalla annettava kuluttajille ja

kuluttajiin rinnastettaville tarvittavat tiedot, jotta he pystyvät arvioimaan kulutustavariihin ja kuluttajapalveluihin liittyvät vaarat. Valvontaviranomainen voi vaatia, että toiminnanharjoittaja antaa kuluttajille sopivalla tavalla tavaraan tai palveluun liittyvän vaaran torjumisen tai ehkäisemisen kannalta tarpeellisia käyttö- tai toimintaohjeita, varoituksia tai muuta tietoa.

Tarkempia säännöksiä kulutustavaroita ja kuluttajapalveluita koskevien kuluttajalle tai kuluttajaan rinnastettavalle tarpeellisten tietojen antamisesta voidaan antaa valtioneuvoston asetuksella.

3 luku

Vaatimustenmukaisuus

10 §

Vaarallinen ja turvallinen kulutustavara ja kuluttajapalvelu

Terveydelle vaarallisena pidetään:

1) kulutustavaraa, joka rakenteessaan tai koostumuksessaan olevan vian tai puutteellisuuden, tavarasta annettujen totuudenvastaisen, harhaanjohtavien tai puutteellisten tietojen taikka harhaanjohtavan ulkomuotonsa vuoksi voi aiheuttaa vamman, myrkytyksen, sairauden tai muun vaaran terveydelle;

2) kuluttajapalvelua, joka suorittamistapaansa liittyvän vian tai puutteellisuuden tai palvelussa käytettävän tavaran rakenteessa tai koostumuksessa olevan vian tai puutteellisuuden taikka palvelusta annettujen totuudenvastaisten, harhaanjohtavien tai puutteellisten tietojen vuoksi voi aiheuttaa vamman, myrkytyksen, sairauden tai muun vaaran terveydelle.

Omaisuuudelle vaarallisena pidetään kulutustavaraa, joka 1 momentissa mainittujen seikkojen vuoksi voi vahingoittaa toista esinettä tai muuta omaisuutta, sekä kuluttajapalvelua, joka voi 1 momentissa mainittujen seikkojen vuoksi vahingoittaa omaisuutta.

Kulutustavaraa tai kuluttajapalvelua, joka ei ole 1 ja 2 momentissa tarkoitettulla tavalla vaarallinen, pidetään turvallisena.

11 §

Perusteet kulutustavaran ja kuluttajapalvelun vaarallisuuden arvioinnille

Kulutustavaraa tai kuluttajapalvelua ei pidetä terveydelle tai omaisuudelle vaarallisena siltä osin kuin se on sellaisten yhdenmukaisesti standardien mukainen, joita koskeva viittaus on julkaistu Euroopan unionin virallisessa lehdessä, ellei 3 momentista muuta johdu.

Kulutustavaran tai kuluttajapalvelun vaarallisuutta arvioitaessa valvontaviranomaiset kiinnittävät lisäksi huomiota seuraaviin seikkoihin:

1) muut kuin 1 momentissa tarkoitetut turvallisuuskysymyksiä käsittelevät kansainväliset tai kansalliset standardit;

2) Euroopan komission suositukset, jotka sisältävät tuoteturvallisuuden arviointia koskevia ohjeita;

3) valvontaviranomaisten ohjeet ja suositukset;

4) tuoteturvallisuutta koskevat käytännösäännöt;

5) nykyinen tieto ja tekniikka.

Vaikka kulutustavara tai kuluttajapalvelu on 1 ja 2 momentissa tarkoitettujen vaatimustenmukaisuuden arvioinnissa käytettävien perusteiden mukainen, valvontaviranomainen voi antaa 34—44 §:ssä tarkoitettua kiellon tai määräyksen, jos osoittautuu, että tavara tai palvelu on tästä huolimatta terveydelle tai omaisuudelle vaarallinen.

12 §

CE-merkintää koskeva vaatimus

Kulutustavaraa, jossa ei ole lainsäädännön edellyttämää CE-merkintää, ei saa saattaa markkinoille.

4 luku

Valvontaviranomaiset

13 §

Turvallisuus- ja kemikaalivirasto

Turvallisuus- ja kemikaalivirasto valvoo

tämän lain ja sen nojalla annettujen säännösten ja päätösten noudattamista sekä suunnittelee, ohjaa ja kehittää valvontaa. Turvallisuus- ja kemikaaliviraston tehtävänä on myös huolehtia yleisestä tuoteturvallisuudesta annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2001/95/EY 11 artiklassa tarkoitetuista ilmoituksista Euroopan komissiolle.

Vakavan riskin aiheuttavien tuotteiden markkinoille saattamista, kaupan pitämistä ja käyttöä rajoittavien toimenpiteiden ilmoittamisesta Euroopan komissiolle säädetään erikseen.

14 §

Tullilaitos

Tullilaitos valvoo tämän lain ja sen nojalla annettujen säännösten ja päätösten noudattamista kulutustavaroiden ja kuluttajapalveluiden yhteydessä käytettävien tavaroiden osalta:

- 1) tuotaessa tavaroita maahan Euroopan unionin ulkopuolelta;
- 2) vietäessä tavaraa Suomesta; ja
- 3) kuljettaessa tavaraa Suomen kautta.

Lisäksi tullilaitos valvoo tämän lain ja sen nojalla annettujen säännösten ja päätösten noudattamista kulutustavaroiden ja kuluttajapalveluiden yhteydessä käytettävien tavaroiden osalta toimittaessa tavaroita Suomeen Euroopan unionin jäsenmaista Suomessa tapahtuvan tavaraerän purkamisen ja siihen liittyvän varastoinnin yhteydessä.

15 §

Alueellinen kuluttajaturvallisuusvalvonta

Aluehallintovirasto ohjaa ja valvoo kuluttajaturvallisuuden valvontaa alueellaan sekä arvioi kuntien kuluttajaturvallisuuden valvontaa koskevat suunnitelmat ja niiden toteutumista.

Lisäksi aluehallintovirasto valvoo osaltaan kuluttajaturvallisuutta alueellaan.

16 §

Kunnan kuluttajaturvallisuusvalvonta

Kunnan tehtävänä on alueellaan valvoa tä-

män lain ja sen nojalla annettujen säännösten, määräysten ja päätösten noudattamista. Kunnassa nämä tehtävät hoitaa kunnan määräämä lautakunta tai muu monijäseninen toimielin. Mitä tässä laissa säädetään kunnasta, koskee myös kuntayhtymää ja ympäristöterveydenhuollon yhteistoiminta-alueesta annetussa laissa (410/2009) tarkoitettua toimielintä niiden hoitaessa tämän lain mukaista valvontaa.

Valtuusto voi antaa kunnan valvontaviranomaiselle oikeuden siirtää toimivaltaansa edelleen alaiselleen viranhaltijalle tai jaostolle, jolloin nämä voivat päättää myös 34—38 §:ssä tarkoitetuista hallinnollisista pakkokeinoista sekä 45 §:n 1 momentissa tarkoitettu teettämistä tai keskeyttämishuosta. Kunnan valvontaviranomaisella ei kuitenkaan ole oikeutta siirtää 22 §:ssä tarkoitettua valvontasuunnitelman hyväksymistä koskevaa toimivaltaansa alaiselleen viranhaltijalle.

Kunta voi sopia toisen kunnan tai kuntayhtymän kanssa, että kunnalle tai sen viranomaiselle tässä laissa säädetty tehtävä, jossa toimivaltaa voidaan siirtää viranhaltijalle, annetaan virkavastuulla toisen kunnan tai kuntayhtymän viranhaltijan hoidettavaksi. Kuntayhtymä voi tehdä edellä tarkoitettua sopimuksen toisen kuntayhtymän kanssa, jos siihen on kuntayhtymän jäsenkuntien suostumus.

17 §

Kiireelliset toimet

Kiireellisissä tapauksissa tämän lain mukaisia kunnalle kuuluvia tehtäviä suorittava kunnan viranhaltija, jolle ei ole siirretty toimivaltaa hallinnollisten pakkokeinojen käyttöön 16 §:n mukaisesti, on oikeutettu ryhtymään 34—38 §:ssä tarkoitettuihin hallinnollisiin pakkokeinoihin.

Viranhaltijan 1 momentin nojalla tekemä 34 tai 36 §:ssä tarkoitettu päätös on viipymättä saatettava kunnan valvontaviranomaisen käsiteltäväksi. Kunnan valvontaviranomaisen on ratkaistava asia ensi tilassa.

Viranhaltijan 1 momentin nojalla tekemä 35, 37 tai 38 §:ssä tarkoitettu päätös on viipymättä saatettava Turvallisuus- ja kemikaaliviraston ratkaistavaksi. Turvallisuus- ja kemikaaliviraston on ratkaistava asia ensi tilassa.

18 §

Muut valvontaviranomaiset

Tämän lain muita kuin 6 ja 7 §:n säännöksiä toiminnanharjoittajan velvollisuuksista sekä valvontaviranomaisten toimivaltuuksista ja oikeuksista sovelletaan myös, kun viranomaisen valvoo muun lainsäädännön nojalla kulutustavaroiden ja kuluttajapalvelujen turvallisuutta, jollei edellä tarkoitettussa muussa lainsäädännössä ole säännöksiä, joita noudattamalla päästään vähintään samaan turvallisuustasoon, kun otetaan huomioon kaikki kysymyksessä olevien kulutustavaroiden ja kuluttajapalvelujen turvallisuuteen liittyvät seikat.

5 luku

Kuluttajaturvallisuusvalvonta

19 §

Tehtävien hoito ja tärkeysjärjestys

Valvontaviranomaisten on hoidettava tehtävänsä tehokkaalla ja riskinarviointiin perustuen mahdollisimman tarkoituksenmukaisella tavalla. Olosuhteiden vaatiessa tehtävät on asetettava tärkeysjärjestykseen.

20 §

Valtakunnallinen valvontaohjelma

Turvallisuus- ja kemikaalivirasto laatii tämän lain valvonnan toimeenpanon ohjaamiseksi ja yhteensovittamiseksi valtakunnallisen valvontaohjelman. Ohjelmassa määritellään tarkastukset sekä valvontakohdetyyppien tarkastustiheydet ja esitetään valtakunnallinen näytteenottosuunnitelma. Ohjelmassa esitetään myös valvontakohdetyyppien riskinarvioinnin perusteet sekä menetelmät ohjelman toteutumisen arviointia varten.

Valtioneuvoston asetuksella voidaan tarkemmin säätää valtakunnallisesta valvontaohjelmasta ja sen sisällöstä.

Tämän lain mukainen valtakunnallinen valvontaohjelma on osa ympäristöterveydenhuollon valtakunnallista valvontaohjelmaa,

johon kuuluvat myös ne valtakunnalliset valvontaohjelmat, joista säädetään muussa ympäristöterveydenhuollon lainsäädännössä.

21 §

Aluehallintoviraston suunnitelma

Aluehallintovirasto laatii tämän lain mukaisten tehtäviensä toimeenpanoa koskevan suunnitelman ottaen huomioon Turvallisuus- ja kemikaaliviraston laatiman valtakunnallisen valvontaohjelman ja ohjaa kuntien valvontaa tältä osin.

Suunnitelma on tarkistettava vuosittain.

22 §

Kunnan valvontasuunnitelma

Kunta laatii ja hyväksyy kuluttajaturvallisuuden säännöllistä valvontaa koskevan suunnitelman siten, että valvonta on yleisten valvontaa koskevien vaatimusten mukaista ja ehkäisee kulutustavarasta tai kuluttajapalvelusta aiheutuvia terveys- ja omaisuusvaaroja. Kunnan valvontasuunnitelmassa on otettava huomioon Turvallisuus- ja kemikaaliviraston laatima valtakunnallinen valvontaohjelma. Valvontasuunnitelma on tarkistettava ja käsiteltävä kunnan monijäsenisessä toimielimessä tarvittaessa, vähintään kolmen vuoden välein.

Tarkempia säännöksiä 1 momentissa tarkoitettua valvontasuunnitelman sisällöstä annetaan tarvittaessa valtioneuvoston asetuksella.

23 §

Tullilaitoksen valvontasuunnitelma

Tullilaitos laatii vastuullaan olevasta valvonnasta suunnitelman ottaen huomioon Turvallisuus- ja kemikaaliviraston laatiman valtakunnallisen valvontaohjelman ja ohjaa valvontaa tältä osin.

Valvontasuunnitelma on tarkistettava vuosittain.

24 §

Erityistilanteisiin varautuminen

Turvallisuus- ja kemikaaliviraston on laadittava suunnitelma kuluttajien ja kuluttajiin rinnastettavien henkilöiden hengen ja terveyden turvaamiseksi vakavissa onnettomuuksissa ja vastaavissa muissa erityistilanteissa.

Kunnan valvontaviranomaisen on suunniteltava erityistilanteiden aiheuttamien terveysvaarojen ehkäisemiseksi, selvittämiseksi ja poistamiseksi tarvittavat valmius- ja varoimenpiteet ja yhteistyössä muiden viranomaisten kanssa ennakoitua varauduttava niihin.

Tarkempia säännöksiä erityistilanteisiin varautumista koskevien suunnitelmien sisällöstä ja laatimisesta voidaan antaa valtioneuvoston asetuksella.

25 §

Viranomaistiedottaminen

Valvontaviranomainen voi tarvittaessa tiedottaa kuluttajien ja kuluttajaan rinnastettavien henkilöiden turvallisuuden kannalta tarpeellisista asioista.

26 §

Valvontaviranomaisen ilmoitus- ja tiedonantovelvollisuus

Kunnan valvontaviranomaisen on ilmoitettava Turvallisuus- ja kemikaalivirastolle todetuista 24 §:ssä tarkoitetuista erityistilanteista sekä tarvittaessa sellaisista valvonnassa esille tulleista muista seikoista, joilla voi olla merkittävää vaikutusta kuluttajien turvallisuuteen.

Kunnan valvontaviranomaisen ja aluehallintoviraston on pyydettyessä toimitettava korvauksetta Turvallisuus- ja kemikaalivirastolle tarkastuksia, valvontatoimenpiteitä, valvontahenkilöstöä, maksuja sekä valvontaa koskevia muita tietoja tämän lain mukaisen valvonnan ohjausta, seurantaa, raportointia ja tilastointia varten.

Valvontaviranomaisen on toimitettava 1 ja 2 momentissa tarkoitettut tiedot Turvallisuus- ja kemikaaliviraston määräämällä tavalla.

Tarkempia säännöksiä valvontaviranomaisen ilmoitus- ja tiedonantovelvollisuudesta voidaan antaa työ- ja elinkeinoministeriön asetuksella.

27 §

Oikeus saada tietoja

Valvontaviranomaisella on oikeus saada valvonnan suorittamiseksi välttämättömät tiedot valtion ja kunnan viranomaisilta sekä toiminnanharjoittajilta ja muilta, joita tämän lain velvoitteet koskevat.

Tiedonsaantioikeus koskee myös sellaisia tämän lain mukaisten tehtävien toimeenpanemiseksi välttämättömiä tietoja, jotka yksityistä liike- tai ammattitoimintaa taikka yksityisen taloudellista asemaa tai terveydentilaa koskevana muutoin olisivat salassa pidettäviä.

28 §

Tarkastusoikeus

Valvontaviranomaisella on oikeus päästä alueelle, huoneistoon ja muuhun sellaiseen tilaan, jonne pääsy on tässä laissa tarkoitetun valvonnan kannalta tarpeen, tehdä siellä tarkastuksia ja ryhtyä muihin valvonnan edellyttämiin toimenpiteisiin. Pysyväisluonteiseen asumiseen käytettyihin tiloihin valvontatoimenpiteet voidaan kuitenkin ulottaa vain, jos on syytä epäillä, että on tehty rikoslain (39/1889) 44 luvun 1 §:ssä tarkoitettu terveysrikos. Jäljempänä 30 §:ssä tarkoitettu ulkopuoliselle asiantuntijalle ei tarkastusoikeutta pysyväisluonteiseen asumiseen käytettyihin tiloihin voida antaa.

29 §

Näytteet valvontaa varten

Valvontaviranomaisella on oikeus ottaa kulutustavarasta ja kuluttajapalvelun yhteydessä käytetystä tavarasta näytteitä sekä käyttää kuluttajapalvelua, jos se on tämän lain tai sen nojalla annettujen säännösten noudattamisen valvonnan kannalta tarpeellista.

Edellä 1 momentissa tarkoitettu näyte tai kuluttajapalvelun käyttö on, jos toiminnanharjoittaja sitä vaatii, korvattava käyvän hin-

nan mukaan, jollei havaita, että kulutustavara tai kuluttajapalvelu on tämän lain tai sen nojalla annettujen säännösten vastainen. Jos näytteestä tai sen tutkimisesta peritään maksu sen mukaan kuin siitä erikseen säädetään, näytteestä ei kuitenkaan tarvitse suorittaa korvausta.

Jos kulutustavara tai kuluttajapalvelu ei täytä tässä laissa tai sen nojalla säädettyjä vaatimuksia, valvontaviranomainen voi velvoittaa toiminnanharjoittajan korvaamaan kulutustavaran tai kuluttajapalvelun hankinnasta, testauksesta ja tutkimisesta aiheutuneet kustannukset.

Näytteiden ottamisesta on voimassa, mitä 28 §:ssä säädetään valvontatoimien ulottamisesta pysyväisluonteiseen asumiseen käytettyihin tiloihin.

30 §

Ulkopuoliset asiantuntijat

Valvontaviranomainen voi valvonnassa käyttää apunaan ulkopuolisia asiantuntijoita. Ulkopuoliset asiantuntijat voivat tehdä valvontaviranomaisen pyynnöstä viranomaisvalvontaa varten tarvittavia tarkastuksia, tutkimuksia ja selvityksiä. Ulkopuolisella asiantuntijalla on oltava tarkastusten, tutkimusten ja selvitysten tekemiseen tarvittava asiantuntemus ja pätevyys. Ulkopuolisen asiantuntijan on osoitettava pätevyytensä ja käyttämiensä tarkastus- ja tutkimusmenetelmien luotettavuus palveluja tilaavalle viranomaiselle.

Ulkopuoliseen asiantuntijaan sovelletaan, mitä hallintolaissa (434/2003), kielilaissa (423/2003), saamen kielilaissa (1086/2003), viranomaisen toiminnan julkisuudesta annetussa laissa (621/1999) ja sähköisestä asioinnista viranomaistoiminnassa annetussa laissa (13/2003) säädetään. Ulkopuolisen asiantuntijan palveluksessa ja johtotehtävissä olevaan sovelletaan tämän hoitaessa tämän lain mukaisia tehtäviä rikosoikeudellista virkavastuuta koskevia säännöksiä. Vahingonkorvausvastuusta säädetään vahingonkorvauslaissa (412/1974).

Tämän lain tai sen nojalla annettujen säännösten noudattamisen valvonnassa tarvittavia tutkimuksia tekevällä laboratoriolle tulee olla tutkimuksen suorittamiseen tarvittava asian-

tuntemus ja muut valmiudet. Laboratoriolla tulee olla asianmukainen laadunvarmistusjärjestelmä, ja laboratorion on pystyttävä osoittamaan tekemiensä määritelmien luotettavuus.

Työ- ja elinkeinoministeriön asetuksella voidaan tarvittaessa antaa tarkemmat säännökset 1 momentissa tarkoitettujen asiantuntijoiden pätevyydestä ja tuoteturvallisuuteen kuuluvia tutkimuksia tekevästä, 3 momentissa tarkoitetuista laboratorioista.

31 §

Kuluttajaturvallisuusvalvontaa suorittavien viranhaltijoiden pätevyys

Kuluttajaturvallisuusvalvonnan tehtäviä hoitavalla kunnallisella viranhaltijalla on oltava tehtävään soveltuva korkeakoulututkinto. Kunnan ja aluehallintoviraston on huolehdittava siitä, että kuluttajaturvallisuusvalvonnan tehtäviä hoitavat viranhaltijat osallistuvat riittävästi soveltuvaan täydennyskoulutukseen.

Tarkempia säännöksiä kuluttajaturvallisuusvalvonnan tehtäviä hoitavien viranhaltijoiden kelpoisuusehdoista ja täydennyskoulutuksesta voidaan antaa valtioneuvoston asetuksella.

32 §

Kunnan valvontaviranomaisen suoritteista perittävät maksut

Kunta perii toiminnanharjoittajalta hyväksymänsä taksan mukaisen maksun 22 §:ssä tarkoitettun valvontasuunnitelman mukaisista tarkastuksista, annetun päätöksen noudattamista koskevasta tarkastuksesta sekä 6 §:ssä tarkoitettun palvelun tarjoamisen aloittamista, toiminnan olennaista muuttamista ja palvelun tarjoajan vaihtumista koskevan ilmoituksen vastaanottamisesta ja siitä ilmoittamisesta toiminnanharjoittajalle.

Kunnan tulee määrätä suoritteistaan perimänsä maksut siten, että ne vastaavat enintään suoritteen tuottamisesta aiheutuvia kustannuksia.

Valtio korvaa kunnille aiheutuneet kulut sellaisista Turvallisuus- ja kemikaaliviraston

kuntien toimeenpantaviksi ohjaamista tarkastuksista, näytteenotoista, tutkimuksista ja selvityksistä, jotka laissa säädetään yksinomaan Turvallisuus- ja kemikaaliviraston tehtäviksi.

33 §

Suoritteiden maksuperusteet ja maksujen periminen

Tämän lain mukaisten valtion suoritteiden maksullisuudesta säädetään valtion maksuperustelaissa (150/1992).

Tässä laissa säädetty maksut saadaan periä ilman tuomiota tai päätöstä siinä järjestyksessä kuin verojen ja maksujen täytäntöönpanosta annetussa laissa (706/2007) säädetään.

Jos toimenpiteestä määrättyä maksua ei ole suoritettu eräpäivänä, saadaan viivästyneelle määrälle periä vuotuista viivästyskorkoa enintään korkolain (633/1982) 4 §:n 1 momentissa tarkoitetun korkokannan mukaan. Eräpäivä voi olla aikaisintaan kahden viikon kuluttua maksun määräytymisen perusteena olevan palvelun saamisesta. Viivästyskoron sijasta viranomaisen voi periä viiden euron suuruisen viivästysmaksun, jos viivästyskoron määrä jää tätä pienemmäksi.

6 luku

Hallinnolliset pakkokeinot

34 §

Korjaus- ja oikaisumääräys

Jos kulutustavaraan tai kuluttajapalveluun liittyvä vaara terveydelle tai omaisuudelle voidaan tehokkaasti torjua tai ehkäistä taikka vaaran suuruutta voidaan olennaisesti vähentää korjaus- tai oikaisutoimenpitein, valvontaviranomainen voi määrätä, että toiminnanharjoittajan on toteutettava tällaiset toimenpiteet valvontaviranomaisen asettamassa määräjassa ja määräämällä tavalla.

Jos 6 §:ssä tarkoitetun ilmoituksen tekemistä tai 7 §:ssä tarkoitetun turvallisuusasiakirjan laatimista koskeva velvollisuus on laiminlyöty ja laiminlyönti ei ole vähäinen eikä velvollisuutta ole kehotuksesta huolimatta noudatettu, valvontaviranomainen voi määrätä palvelun tarjoajan täyttämään velvollisuutensa määräjassa.

35 §

Väliaikainen kieltö

Jos on ilmeistä, että kulutustavara tai kuluttajapalvelu on 10 §:n 1 momentissa tarkoitettulla tavalla terveydelle vaarallinen eikä vaaraa muilla tavoin voida estää, valvontaviranomainen voi määrätä 36 §:ssä tarkoitetun kiellon väliaikaisena asian selvittämisen ajaksi. Väliaikainen kieltö on voimassa, kunnes asia lopullisesti ratkaistaan.

Aluehallintoviraston ja kunnan valvontaviranomaisen on saatettava asia Turvallisuus- ja kemikaaliviraston ratkaistavaksi heti, mutta kuitenkin viimeistään seitsemän päivän kuluttua väliaikaista kieltoa koskevan päätöksen tekemisestä. Turvallisuus- ja kemikaaliviraston on ensi tilassa ratkaistava kysymys 36 §:ssä tarkoitetun kiellon antamisesta sekä omalta osaltaan huolehdittava, että asiassa tarvittavat selvitykset tehdään viivytyksettä.

36 §

Kieltö

Jos kulutustavara tai kuluttajapalvelu on 10 §:ssä tarkoitetulla tavalla terveydelle tai omaisuudelle vaarallinen eikä vaaraa voida muilla tavoin estää, valvontaviranomainen voi kieltää toiminnanharjoittajaa valmistamasta, suorittamasta tai tarjoamasta sitä, tuomasta sitä maahan, pitämästä sitä kaupan tai luovuttamasta sitä.

Valvontaviranomainen voi määrätessään 1 momentissa tarkoitetun kiellon samalla määrätä, että toiminnanharjoittajan on tehokkaasti ja välittömästi poistettava vaaralliset kulutustavarat markkinoilta, sekä määrätä palvelun tarjoajan huolehtimaan siitä, että vaarallisia kuluttajapalveluita ei enää tarjota kuluttajille. Toiminnanharjoittajan on annettava tässä pykälässä tarkoitetun kiellon määränneelle valvontaviranomaiselle tämän määräämässä ajassa selvitys siitä, millä tavoin hän on toimeenpannut tässä pykälässä tarkoitetun kiellon liitetyn määräyksen.

Jos kulutustavarassa, joka Euroopan unionin lainsäädännön perusteella on varustettava CE-merkinnällä, ei ole merkintää tai merkintä ei ole sitä koskevien vaatimusten mu-

kainen, valvontaviranomainen voi määrätä, että toiminnanharjoittaja poistaa kulutustavaran markkinoilta.

37 §

Toiminnan keskeyttäminen

Jos on ilmeistä, että kulutustavara tai kuluttajapalvelu on 10 §:n 1 momentissa tarkoitettulla tavalla terveydelle vaarallinen ja jos vaara on välitön eikä sitä voida muuten estää, valvontaviranomaisella on oikeus tarvittaessa heti keskeyttää toiminta siltä osin kuin se on välttämätöntä vaaran torjumiseksi.

Jos asiassa ei ole annettu 34—36 §:ssä tarkoitettua päätöstä, asia on toiminnan keskeyttämisen jälkeen ratkaistava ensi tilassa.

Aluehallintoviraston ja kunnan valvontaviranomaisen on saatettava asia Turvallisuus- ja kemikaaliviraston ratkaistavaksi heti, mutta kuitenkin viimeistään seitsemän päivän kuluttua toiminnan keskeyttämistä koskevan päätöksen tekemisestä. Turvallisuus- ja kemikaaliviraston on ensi tilassa ratkaistava asia sekä omalta osaltaan huolehdittava, että asiassa tarvittavat selvitykset tehdään viivytyksettä.

38 §

Toimenpiteen teettäminen

Jos on ilmeistä, että kulutustavara tai kuluttajapalvelu on 10 §:n 1 momentissa tarkoitettulla tavalla terveydelle vaarallinen ja jos vaara on välitön eikä sitä voida muuten estää, valvontaviranomaisella on oikeus tarvittaessa teettää vaaran poistamiseksi välttämättömät toimenpiteet toiminnanharjoittajan kustannuksella.

Aluehallintoviraston ja kunnan valvontaviranomaisen on saatettava asia Turvallisuus- ja kemikaaliviraston ratkaistavaksi heti, mutta kuitenkin viimeistään seitsemän päivän kuluttua toimenpiteen teettämistä koskevan päätöksen tekemisestä. Turvallisuus- ja kemikaaliviraston on ensi tilassa ratkaistava asia sekä omalta osaltaan huolehdittava, että asiassa tarvittavat selvitykset tehdään viivytyksettä.

39 §

Maastaviennin kieltäminen

Jos kulutustavara tai kuluttajapalvelu on 10 §:n 1 momentissa tarkoitettulla tavalla terveydelle vaarallinen ja vaara on vakava, Turvallisuus- ja kemikaalivirasto tai tulliviranomainen voi kieltää kulutustavaran tai kuluttajapalvelun yhteydessä käytetyn tavaran maastaviennin tai kuljettamisen Suomen kautta.

Turvallisuus- ja kemikaalivirasto voi määrätä 1 momentissa tarkoitettua kiellon myös väliaikaisena, jos on ilmeistä, että kulutustavara tai muusta mainitussa momentissa tarkoitettua tavarasta voi aiheutua välitöntä vaaraa terveydelle.

40 §

Hävittämismääräys

Jos 34—39 §:ssä tarkoitettuja kieltoja ja määräyksiä ei voida pitää riittävinä, Turvallisuus- ja kemikaalivirasto tai tulliviranomainen taikka 18 §:ssä tarkoitettu muu viranomainen voi määrätä toiminnanharjoittajan hallussa olevan tavaran ja 41 tai 42 §:n nojalla kuluttajan toiminnanharjoittajalle palautettaman tavaran hävitettäväksi tai, jos tätä ei katsota tarkoituksenmukaiseksi, määrätä, miten tavaran suhteen muutoin on meneteltävä.

41 §

Kulutustavaraan liittyvän vahingonvaaran torjuminen

Kun Turvallisuus- ja kemikaalivirasto tai 18 §:ssä tarkoitettu muu viranomainen on 36 §:n nojalla määrännyt kulutustavaraa koskevan kiellon, se voi määrätä toiminnanharjoittajan ryhtymään toimenpiteisiin kuluttajan hallussa olevaan kulutustavaraan liittyvän vahingonvaaran torjumiseksi ja kuluttajan oikeudellisen aseman turvaamiseksi.

Edellä 1 momentissa tarkoitettua määräyksellä toiminnanharjoittaja voidaan velvoittaa:

1) korjaamaan tavara niin, että sen raken-

teessa tai koostumuksessa olevasta viasta tai puutteesta taikka siitä annetuista totuudenvastaisista, harhaanjohtavista tai puutteellisista tiedoista taikka harhaanjohtavasta ulkomuodosta aiheutuva vaara poistuu;

2) ottamaan takaisin kuluttajalta tavara, joka on 10 §:n 1 momentissa tarkoitettulla tavalla vaarallinen, sekä antamaan sen tilalle samanlainen tai samankaltainen tavara, joka ei ole vaarallinen; taikka

3) purkamaan kauppa.

Turvallisuus- ja kemikaalivirasto tai 18 §:ssä tarkoitettu muu viranomainen voi antaa 1 momentissa tarkoitettua määräyksen, vaikka 36 §:ssä tarkoitettua kieltoa ei voida määrätä sen vuoksi, että kysymyksessä olevia kulutustavaroita ei ole enää toiminnanharjoittajan hallussa, jos määräyksen antamiseen on painavia syitä.

42 §

Kuluttajapalveluun liittyvän vahingonvaaran torjuminen

Kun Turvallisuus- ja kemikaalivirasto tai 18 §:ssä tarkoitettu muu viranomainen on 36 §:n nojalla määrännyt kuluttajapalvelua koskevan kiellon, se voi määrätä toiminnanharjoittajan ryhtymään toimenpiteisiin kuluttajalle suoritettuun kuluttajapalveluun liittyvän vahingonvaaran torjumiseksi ja kuluttajan oikeudellisen aseman turvaamiseksi.

Edellä 1 momentissa tarkoitettulla määräyksellä toiminnanharjoittaja voidaan velvoittaa:

1) korjaamaan palvelussa oleva virhe niin, että sen suorittamistavassa tai palvelun yhteydessä käytettävän tavaran rakenteessa tai koostumuksessa olevasta viasta tai puutteesta taikka siitä annetuista totuudenvastaisista, harhaanjohtavista tai puutteellisista tiedoista aiheutuva vaara poistuu; taikka

2) purkamaan kuluttajapalvelua koskeva sopimus.

Turvallisuus- ja kemikaalivirasto tai 18 §:ssä tarkoitettu muu viranomainen voi antaa 1 momentissa tarkoitettua määräyksen, vaikka 36 §:ssä tarkoitettua kieltoa ei voida määrätä sen vuoksi, että toiminnanharjoittaja ei enää suorita kysymyksessä olevia kulutta-

japalveluita, jos määräyksen antamiseen on painavia syitä.

43 §

Kuluttajan oikeudet palautusmenettelyn yhteydessä

Sen lisäksi, mitä 41 ja 42 §:ssä säädetään, kuluttajan sekä tavaran tai palveluksen myyneen toiminnanharjoittajan oikeuksista ja velvollisuuksista säädetään kuluttajansuojalaissa (38/1978) ja kauppalaissa (355/1987) sekä niiden nojalla. Kuluttaja on oikeutettu saamaan hyväkseen tämän lain 41 ja 42 §:ssä tarkoitettua oikaisu-toimenpiteen, vaikka hän ei olisi tehnyt virheilmoitusta eikä voisi palauttaa tavaraa tai palvelua olennaisesti muuttamattomana tai vähentymättömänä.

44 §

Tiedottaminen

Valvontaviranomainen voi velvoittaa toiminnanharjoittajan tiedottamaan määrääjässä ja määräämällään tavalla kiellosta tai määräyksestä ja tavaraan tai palveluun taikka niiden käyttämiseen liittyvästä 10 §:ssä tarkoitettua vaarasta sekä kuluttajien oikeuksista.

Valvontaviranomainen voi toiminnanharjoittajan kustannuksella tiedottaa 1 momentissa tarkoitetuista asioista, jos toiminnanharjoittaja ei ole noudattanut viranomaisen antamaa määräystä tai jos kiireellisyyden vuoksi tällaiseen tiedottamiseen on painavia syitä.

45 §

Uhkasakko sekä teettämis- ja keskeyttämisuhka

Valvontaviranomainen voi tehostaa 34 §:n 1 momentin, 35—36, 39—42 ja 44 §:n nojalla annettua määräystä tai kieltoa uhkasakolla taikka teettämis- tai keskeyttämisuhalla. Uhkasakosta sekä teettämis- ja keskeyttämisuhasta säädetään uhkasakkolaissa (1113/1990).

Valvontaviranomainen voi asettaa 9 §:ssä

tarkoitettujen tietojen antamisvelvollisuuden, 26 §:ssä tarkoitetun ilmoitus- ja tiedonantovelvollisuuden, 27 §:ssä tarkoitetun tiedonantovelvollisuuden ja asiakirjojen esittämisvelvollisuuden sekä 34 §:n 2 momentissa tarkoitetun määräyksen noudattamisen tehosteeksi uhkasakon.

Edellä 1 ja 2 momentissa tarkoitetun uhkasakon tuomitsee maksettavaksi hallinto-oikeus.

7 luku

Erinäiset säännökset

46 §

Virka-apu

Poliisin velvollisuudesta antaa virka-apua säädetään poliisilain (493/1995) 40 §:ssä.

47 §

Oikeus luovuttaa salassa pidettäviä tietoja

Viranomaisten toiminnan julkisuudesta annetussa laissa säädetyn salassapitovelvollisuuden estämättä tämän lain mukaisia tehtäviä suorittaessa saatuja salassapitovelvollisuuden piiriin kuuluvia tietoja saa luovuttaa valvontaviranomaiselle valvontatehtävää varten sekä syyttäjä- ja poliisiviranomaiselle rikoksen estämiseksi tai selvittämiseksi.

48 §

Muutoksenhaku

Edellä 17, 35, 37 ja 38 §:n nojalla annettuun päätökseen ei saa erikseen hakea muutosta valittamalla.

Kunnan viranhaltijan tämän lain nojalla antamaan päätökseen ei saa hakea muutosta valittamalla. Muuhun kuin 35, 37 tai 38 §:ssä tarkoitettuun päätökseen tyytymättömällä on oikeus saattaa päätös 16 §:ssä tarkoitetun lautakunnan tai muun toimielimen käsiteltäväksi. Vaatimus päätöksen oikaisemisesta on

tehtävä kirjallisesti 14 päivän kuluessa siitä, kun asianomainen on saanut päätöksestä tiedon. Päätökseen on liitettävä ohjeet oikaisuvaatimuksen tekemisestä. Oikaisuvaatimus on käsiteltävä viipymättä.

Edellä 16 §:ssä tarkoitetun kunnan lautakunnan tai muun toimielimen tämän lain nojalla antamaan päätökseen haetaan muutosta valittamalla hallinto-oikeuteen siten kuin hallintolainkäyttölaissa (586/1996) säädetään.

Edellä 22 §:ssä tarkoitettua valvontasuunnitelmaa koskevaan kunnan päätökseen haetaan muutosta noudattaen, mitä muutoksenhausta kuntalaissa (365/1995) säädetään. Valvontasuunnitelmaa koskeva päätös saadaan muutoksenhausta huolimatta panna täytäntöön, jollei valitusviranomainen toisin määrää.

Muutoksenhausta on muutoin voimassa, mitä hallintolainkäyttölaissa säädetään.

49 §

Täytäntöönpano

Valvontaviranomaisen 34—44 §:n nojalla tekemää päätöstä on muutoksenhausta huolimatta noudatettava, jollei muutoksenhakuviranomainen toisin määrää.

50 §

Rangaistussäännökset

Rangaistuksesta vastoin tätä lakia tai sen nojalla annettuja säännöksiä tai määräyksiä tehdystä terveysrikoksesta säädetään rikoslain 44 luvun 1 §:ssä.

Joka tahallaan tai törkeästi huolimattomuudesta rikkoo 34—44 §:ssä tarkoitettua kieltoa tai määräystä, on tuomittava, jollei teosta muualla laissa säädetä ankarampaa rangaistusta, kuluttajaturvallisuusrikkomuksesta sakkoon.

Se, joka rikkoo 34—44 §:n nojalla määrättyä, uhkasakolla tehostettua kieltoa tai määräystä, voidaan jättää tuomitsematta rangaistukseen samasta teosta.

51 §

Valtionapuserä

Kunnan tämän lain nojalla järjestämään toimintaan sovelletaan sosiaali- ja terveydenhuollon suunnittelusta ja valtionavustuksesta annettua lakia (733/1992) sekä kunnan peruspalvelujen valtionosuudesta annettua lakia (1704/2009), jollei lailla toisin säädetä.

52 §

Asetuksenantovaltuus

Valtioneuvoston asetuksella voidaan antaa tarkempia säännöksiä kulutustavaroille ja kuluttajapalveluille asetettavista vaatimuksista terveyden ja omaisuuden suojaamiseksi.

8 luku

Neuvottelukunta

53 §

Kuluttajaturvallisuusasiain neuvottelukunta

Työ- ja elinkeinoministeriön yhteydessä toimii kuluttajaturvallisuusasiain neuvottelukunta.

Neuvottelukunnan tehtävänä on seurata kuluttajaturvallisuuslainsäädännön soveltamista ja sen valvontaa, antaa lausuntoja sekä tehdä esityksiä ja aloitteita lainsäädännön ja sen valvonnan kehittämiseksi samoin kuin käsitellä muita tämän lain täytäntöönpanoon sekä kulutustavaroiden ja kuluttajapalvelujen turvallisuuden kehittämiseen liittyviä asioita. Neuvottelukunnan tulee myös suunnitella toimenpiteitä tarpeellisen yhteistyön järjestämiseksi ympäristöterveydenhuoltoa, työsuojelua, pelastustointia, poliisitointia, standardisointia, tutkimusta ja testausta sekä muita kulutustavaroiden ja kuluttajapalvelujen turvallisuuteen liittyviä asioita käsittelevien kanssa.

Tarkempia säännöksiä kuluttajaturvallisuusasiain neuvottelukunnasta voidaan antaa valtioneuvoston asetuksella.

54 §

Kuluttajaturvallisuusasiain neuvottelukunnan kokoonpano

Kuluttajaturvallisuusasiain neuvottelukuntaan kuuluu valtioneuvoston kolmeksi vuodeksi kerrallaan määräämä puheenjohtaja ja varapuheenjohtaja sekä enintään kahdeksantoista muuta jäsentä. Varapuheenjohtajalle ja muulle jäsenelle valtioneuvosto määrää henkilökohtaisen varajäsenen.

Neuvottelukunnan puheenjohtajan sekä varapuheenjohtajan ja kuuden muun jäsenen ja heidän varajäsentensä tulee olla henkilöitä, joiden ei voida katsoa edustavan toiminnanharjoittajien tai kuluttajien etuja.

Jos neuvottelukunnan jäsen tai varajäsen eroaa kesken toimikautensa, työ- ja elinkeinoministeriö määrää hänen tilalleen jäljellä olevaksi toimikaudeksi uuden jäsenen tai varajäsenen ottaen huomioon, mitä 2 momentissa säädetään.

9 luku

Voimaantulo

55 §

Voimaantulosäännökset

Tämä laki tulee voimaan 1 päivänä tammi-kuuta 2012.

Palvelun tarjoajien, jotka tarjoavat 6 §:n mukaisia palveluita lain voimaan tullessa, tulee laatia turvallisuusasiakirja kuuden kuukauden kuluessa tämän lain voimaantulosta.

Viranhaltija, joka toimii ympäristöterveydenhuollon valvonnan tehtävissä tämän lain voimaan tullessa, on kelpoinen toimimaan kuluttajaturvallisuusvalvonnan tehtävissä sen estämättä, mitä 31 §:ssä säädetään.

Tällä lailla kumotaan kulutustavaroiden ja kuluttajapalvelusten turvallisuudesta annettu laki (75/2004). Jos muualla lainsäädännössä viitataan kulutustavaroiden ja kuluttajapalvelusten turvallisuudesta annettuun lakiin, tämän lain voimaan tultua sovelletaan mainitun lain asemesta tätä lakia.

Kulutustavaroiden ja kuluttajapalvelusten

turvallisuudesta annetun lain nojalla annetut säädökset ja määräykset jäävät edelleen voimaan.

Ennen lain voimaantuloa voidaan ryhtyä lain täytäntöönpanon edellyttämiin toimenpiteisiin.

Naantalissa 22 päivänä heinäkuuta 2011

Tasavallan Presidentti

TARJA HALONEN

Työministeri *Lauri Ihalainen*